



WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 10/2024 10.03.2024

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

Dziecko bł. Ulmów

„Jesteśmy bowiem dziełem Boga,
stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych czynów,
które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.”

(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Dzisiejsze teksty mszalne rozpoczynają się od antyfony na wejście, która jest parafrazą izajaszowego wezwania, a brzmi tak: „Raduj się, Jerozolimmo, zbierzcie się wszyscy, którzy ją kochacie. Cieszcie się, wy, którzy byliście smutni, weselcie się i nasycajcie u źródła waszej pociechy.” Czemu około połowy Wielkiego Postu mamy się cieszyć z Jerozolimą, czyli Rodziną Kościoła? Bo przewodzi jej Jezus, Syn i Sługa Boga Żywego, który przeprowadzi, tych którzy chcą, przez śmierć dla siebie do życia dla Boga. Zatem radujmy się!



ks. Robert Grohs, proboszcz



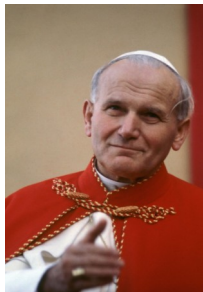
Papież Franciszek na Twitterze:

„Zachęcam do kontynuowania negocjacji w sprawie natychmiastowego zawieszenia broni w Strefie Gazy i w całym regionie, aby zakładnicy zostali szybko uwolnieni, a cywile mieli bezpieczny dostęp do koniecznej i pilnej pomocy humanitarnej. I nie zapominajmy o udręczonej Ukrainie.”

(3.03) „Aktualne konflikty uwydatniają śmiertelne konsekwencje ciągłego uciekania się do produkcji nowej i coraz bardziej wyrafinowanej broni. Należy podążać drogą integralnego rozbrojenia, ponieważ nie jest możliwy jakikolwiek pokój tam, gdzie szerzą się narzędzia śmierci. #IDDNPA” (5.03) „Pośród wszystkich wad pycha jest wielką królową. Kto jej ulega, znajduje się daleko od Boga, a naprawa tego zła wymaga czasu i wysiłku większych niż w jakiegokolwiek innej walce, do której chrześcijanin został powołany. #AudiencjaOgólna” „Kiedy głosy oraz doświadczenia kobiet zostają wysłuchane, całe społeczeństwo dogłębnie się przez to ubogaca. #MódlmysięWspólnie, aby, poprzez spotkanie i dialog, „geniusz kobiety” mógł rozkwiąć we współczesnym świecie.” (7.03) „Boże przebaczenie odnawia nas, oczyszcza wewnętrznie, przywracając nas do stanu odrodzenia chrzcielnego; sprawia, że orzeźwiający wody łaski ponownie płyną w sercu wysuszonym smutkiem i zakurzonym grzechami.” (9.03)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w IV Niedzielę Wielkiego Postu, Laetare, ze wspólnotą Kościoła prosimy Ojca, by cały „lud chrześcijański z żywą wiarą i szczerym oddaniem spieszył ku nadchodzącym świętom wielkanocnym”.
2. Dziś po Mszy św. o 8:00 odbędzie się comiesięczne spotkanie Żywego Różańca.
3. W najbliższy trzeci piątek miesiąca o 20:00 odbędzie się comiesięczne czuwanie prowadzone przez nauczycieli i młodzież.
4. Również w piątek rozpocznie się święty czas naszych corocznych parafialnych rekolekcji wielkopostnych, które tym razem będziemy przeżywać z błogosławioną rodziną Ulmów, Józefa, Wiktorii i ich dzieci. Przez całe rekolekcje będzie nam też towarzyszyć Siostra Maria Elżbieta Szulikowska, wielka promotorka ich kultu, autorka wielu książek i innych dzieł im poświęconych, bardzo zasłużona dla ich beatyfikacji. Zapraszam do liczego uczestnictwa w spotkaniach rekolekcyjnych.
5. W sobotę przyjadą do nas księża, by słuchać spowiedzi, rano od 8:30 i po południu od 16:30 do Mszy świętej.
6. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej odprawiamy w piątki o 16:30 dla wszystkich dzieci, a o 17:15 dla młodzieży i dorosłych.
7. Nabożeństwo Gorzkich Żali (kontemplacja Miłości Ukrzyżowanej) odbywa się w każdą niedzielę Wielkiego Postu o 17:30.
8. Dla dzieci będących pod opieką *Mary's Meals* złożono w ubiegłym tygodniu 1634 zł i 100 duńskich koron (w sumie dotychczas 4847 zł, czyli koszt pełnego całorocznego wyżywienia dla 52 dzieci). Bóg zapłać. Akcja trwa do świąt.
9. W zakrystii można nabyć charytatywne wielkanocne świece Caritas (od 10 zł).
10. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Pomysł na jedność” oraz „Post Jezusa a nasz post”.
11. W „Oblubieńcu” znajdziemy 11. część Listu św. Jana Pawła II do rodzin oraz katechezę Papieża Franciszka o bardzo niebezpiecznej pokusie, z którą nie wolno żartować.
12. Dziś też można przed kościołem złożyć ofiarę na zapłatę za ogrzewanie kościoła.



List do rodzin *Gratissimam sane*

św. Jan Paweł II, odcinek 11

Wychowanie

16. Na czym polega wychowanie? Wydaje się, że aby trafnie na to pytanie odpowiedzieć, nie można pominąć dwóch fundamentalnych prawd: po pierwsze, że człowiek jest powołany do życia w prawdzie i miłości; po drugie, że każdy urzeczywistnia siebie przez bezinteresowny dar z siebie samego. Odnosi się to zarówno do tych, którzy wychowują, jak i do tych, którzy są wychowywani. Również i wychowanie jest procesem, w którym wzajemna komunია osób dochodzi

do głosu w sposób szczególny. Wychowawca jest osobą, która „rodzi” w znaczeniu duchowym. Wychowanie w tym ujęciu może być równocześnie uważane za prawdziwe apostołstwo. Jest wspólnym uczestnictwem w prawdzie i miłości, w tym ostatecznym celu, który stanowi powołanie człowieka ze strony Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Rodzicielstwo stwarza sobie tylko właściwe współistnienie i współdziałanie samodzielnych osób. Odnosi się to w sposób szczególny do matki, kiedy poczyną się nowy człowiek. Pierwsze miesiące jego bytowania związane z łonem matki stwarzają szczególną więź, która w znacznej mierze ma już charakter wychowawczy. Matka już w prenatalnym okresie kształtuje nie tylko organizm dziecka, ale pośrednio całe jego człowieczeństwo. Chociaż proces ten przebiega nade wszystko od matki ku dziecku, to jednak odpowiada mu zarazem swoisty wpływ mającego się narodzić dziecka na matkę. Ten proces obustronny i wzajemny ujawni się z kolei na zewnątrz po przyjściu dziecka na świat. Mężczyzna-ojciec nie bierze w tym procesie bezpośredniego udziału. Powinien się jednak świadomie zaangażować w oczekiwanie mającego się narodzić dziecka, o ile to możliwe także w samym momencie jego przyjścia na świat.

Dla „cywilizacji miłości” jest sprawą zasadniczą, ażeby mężczyzna czuł się obdarzony macierzyństwem kobiety, swojej żony. I to ma z kolei ogromny wpływ na cały proces wychowawczy. Ogromnie wiele zależy od tego, czy i w jaki sposób uczestniczy on w tej pierwszej fazie obdarzania człowieczeństwem, czy i jak angażuje swą męskość i swoje ojcostwo w macierzyństwo własnej żony.

Wychowanie jest więc przede wszystkim obdarzaniem człowieczeństwem — obdarzaniem dwustronnym. Rodzice obdarzają swym dojrzałym człowieczeństwem nowo narodzonego człowieka, a ten z kolei obdarza ich całą nowością i świeżością człowieczeństwa, które z sobą przynosi na świat. Nie przestaje to być aktualne również w przypadku dzieci ułomnych i niedorozwiniętych fizycznie lub psychicznie. Pod tą postacią również objawia się człowieczeństwo, które może być wychowawcze i to w sposób szczególny.

Słusznie więc Kościół pyta przy ślubie: „Czy chcecie z miłością przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym was Bóg obdarzy?” Miłość małżeńska wyraża się w wychowaniu jako prawdziwa miłość rodzicielska. „Komunia osób”, która stoi u początku rodziny jako miłość małżeńska, dopełnia się poprzez wychowanie i rozprzestrzenia się na dzieci. Chodzi o to, aby podjąć całe to potencjalne bogactwo, jakim jest każdy człowiek rozwijający się pośród rodziny; chodzi o to, aby nie pozwolić mu zginąć albo ulec degeneracji, natomiast zaktualizować je w coraz dojrzałsze człowieczeństwo. I jest to również proces wzajemny: wychowawcy-rodzice są równocześnie w pewien sposób wychowywani. Ucząc człowieczeństwa swoje dziecko, sami też poznają je na nowo i uczą się go na nowo. Tu objawia się organiczna struktura rodziny, objawia się również podstawowe znaczenie czwartego przykazania.

Rodzicielskie „my” męża i żony rozbudowuje się przez zrodzenie potomstwa i wychowanie w „my” rodziny. Jest to rodzina naprzód dwupokoleniowa, otwarta na

to, aby stawać się stopniowo wielopokoleniową. W tym wymiarze mają swój udział z jednej strony rodzice rodziców, z drugiej strony dzieci ich dzieci.

O ile rodzice obdarzając życiem uczestniczą w działaniu stwórczym Boga, o tyle przez wychowanie stają się oboje uczestnikami Jego ojcowskiej, a zarazem macierzyńskiej pedagogii. Boskie Ojcostwo — według św. Pawła — jest prawzorem dla wszelkiego rodzicielstwa we wszechświecie (por. Ef 3,14-15), a szczególnie jest prawzorem dla macierzyństwa i ojcostwa ludzkiego. O tej Boskiej pedagogii najpełniej pouczyło nas Odwieczne Słowo Ojca, które stając się człowiekiem, objawiło człowiekowi jego własne człowieczeństwo i jego pełny wymiar, to znaczy synostwo Boże. Objawiło mu również, jakie jest właściwe znaczenie wychowania człowieka. Przez Chrystusa każde wychowanie w rodzinie i poza rodziną zostaje wprowadzone w zbawczy wymiar Boskiej pedagogii skierowanej do wszystkich ludzi i wszystkich rodzin i osiągającej swą pełnię w paschalnej tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. W tym szczytowym punkcie naszego Odkupienia rozpoczyna się cały i każdy proces chrześcijańskiego wychowania, które jest zarazem wychowaniem do pełni człowieczeństwa.

Bezpośrednimi wychowawcami w stosunku do swoich dzieci pozostają zawsze na pierwszym miejscu rodzice. Rodzice mają też w tej dziedzinie pierwsze i podstawowe uprawnienia. Są wychowawcami, ponieważ są rodzicami. Jeśli zadanie to rodzice z kolei dzielą z innymi ludźmi, a także z instytucjami, na przykład z Kościołem i państwem, to zawiera się w tym prawidłowe odzwierciedlenie zasady pomocniczości. Rodzice nie są w stanie zaspokoić wszystkich zapotrzebowań całościowego procesu wychowawczego, zwłaszcza gdy chodzi o wykształcenie, ale również gdy chodzi o całą szeroką dziedzinę uspołecznienia. W tych dziedzinach, gdzie rodzina nie może skutecznie działać sama, zasada pomocniczości wspiera miłość rodzicielską, odpowiada dobru rodziny. Pomocniczość dopełnia w ten sposób miłość rodzicielską, a równocześnie potwierdza jej fundamentalny charakter. Wszyscy inni uczestnicy procesu wychowawczego działają poniekąd w imieniu rodziców, w oparciu o ich zgodę, a w pewnej mierze nawet ich zlecenie.

Proces wychowawczy prowadzi do fazy, do której się dochodzi wtedy, gdy po osiągnięciu pewnego stopnia dojrzałości psychofizycznej człowiek zaczyna „wychowywać się sam”. Z biegiem czasu owo samowychowanie przerośnie poniekąd dotychczasowy proces wychowawczy. Przerastając, nie przestaje jednak w dalszym ciągu z niego wyrastać. Młody człowiek spotyka nowe osoby i nowe środowiska, a w szczególności nauczycieli i kolegów w szkole, którzy zaczynają odgrywać w jego życiu wpływ wychowawczy, dodajmy: dodatni albo ujemny. W tym nowym kontakcie występuje pewien dystans czy nawet sprzeciw w stosunku do wychowania rodzicielskiego, w stosunku do rodziny. Mimo wszystko jednak proces samowychowania w zasadniczej mierze potwierdza to, co dokonało się w dziecku, chłopcu czy dziewczynie, poprzez wychowanie w rodzinie i w szkole. Nawet przeobrażając się, odchodząc we własnym kierunku, młody człowiek pozostaje nadal w orbicie swych egzystencjalnych korzeni.



To bardzo niebezpieczna pokusa, nie wolno z nią żartować

Katecheza Papieża Franciszka, 14.02.2024

Droży bracia i siostry, dzień dobry!

Wśród wszystkich wad głównych jest jedna, która często pozostaje niezauważona, nie mówi się o niej być może z powodu swej nazwy, która dla wielu jest trudna do zrozumienia: mówię o acedii. Dlatego w katalogu wad termin acedia jest często zastępowany innym, znacznie bardziej powszechnym: lenistwem. W istocie lenistwo jest bardziej skutkiem niż przyczyną. Kiedy ktoś siedzi beczynnie, leniwie, apatycznie, mówimy, że jest leniwy. Ale, jak uczy mądrość starożytnych ojców pustyni, często korzeniem owego lenistwa jest acedia, co dosłownie z greckiego oznacza „brak troski o własny byt”. Acedia w swoim greckim źródłosłowie oznacza „brak troski o własny byt” i jest ona jedną z wad.

Jest to bardzo niebezpieczna pokusa, nie wolno z nią żartować. Osoba, która pada jej ofiarą, jest jakby przygnieciona pragnieniem śmierci: odczuwa obrzydzenie do wszystkiego. Jej relacja z Bogiem staje się dla niej nudna; a nawet najświętsze czyny, które w przeszłości rozgrzewały jej serce, teraz wydają się jej całkowicie bezużyteczne. Człowiek zaczyna żałować upływającego czasu i młodości, która bezpowrotnie minęła.

Acedia jest definiowana jako „demon południa”. Dopada nas w środku dnia, kiedy zmęczenie sięga zenitu, a nadchodzące godziny wydają się monotonne, niemożliwe do przeżycia. W słynnym opisie mnich Ewagriusz przedstawia tę pokusę w następujący sposób: „Wzrok uległego acedii tkwi ciągle w oknie, a jego umysł wyobraża sobie odwiedzających [...], opanowany przez acedię przy czytaniu wciąż ziewa i łatwo wpada w senność. Pociera oczy i przeciąga się, to znów odwracając oczy od książki, spogląda na ścianę, znowu obraca się i czyta nieco [...]; Wreszcie zamyka książkę, kładzie pod głowę i wpada w sen niezbyt głęboki, ponieważ głód w końcu budzi jego duszę i ulega ona swoim własnym troskom”. Podsumowując, „uległy acedii nie będzie spełniał gorliwie Bożego dzieła” (Ewagriusz z Pontu, *Osiem duchów zła*).

Współcześni czytelnicy widzą w tych opisach coś, co bardzo przypomina zło depresji, zarówno z psychologicznego, jak i filozoficznego punktu widzenia. Rzeczywiście, dla tych, którzy popadli w acedię życie traci sens, modlitwa okazuje się nudna, każda bitwa wydaje się pozbawiona sensu. Jeśli nawet w młodości pielęgnowaliśmy pasje, teraz wydają się one nielogiczne, marzeniami, które nie uczyniły nas szczęśliwymi. Poddajemy się więc, a rozproszenie, niemyślenie, wydają się być jedynym wyjściem: chciałoby się być oszołomionym, mieć całkowicie pusty umysł... To trochę jak przedwczesne umieranie. Okropna jest ta wada.

W obliczu tej wady, z której wielkiego niebezpieczeństwa nie zdajemy sobie sprawy, mistrzowie duchowości przewidują różne środki zaradcze. Chciałbym zwrócić uwagę na to, co wydaje mi się najważniejsze i co nazwałbym cierpliwością

wiary. Chociaż pod wpływem acedii człowiek pragnie być „gdzie indziej”, uciec od rzeczywistości, trzeba mieć odwagę, by trwać i przyjąć w moim „tu i teraz”, w mojej sytuacji takiej, jaka ona jest obecność Boga. Mnisi mówią, że dla nich cela jest najlepszym nauczycielem życia, ponieważ jest to miejsce, które konkretnie i codziennie mówi ci o twojej historii miłości z Panem. Demon acedii chce zniszczyć właśnie tę prostą radość tu i teraz, ten wdzięczny zachwyty rzeczywistością; chce sprawić, byś uwierzył, że to wszystko jest na próżno, że nic nie ma sensu, że nie warto przejmować się niczym ani nikim. Pamiętajmy że w życiu spotykamy ludzi dotkniętych acedią. Mówimy o tych ludziach: ależ ten człowiek jest nudny, nie lubię z nim przebywać, ma postawę, która zaraża cię nudą. Tak wygląda acedia.

Jakże wielu ludzi, którzy padli ofiarą acedii, poruszonych bezimiennym niepokojem, głupio porzuciło ścieżkę dobra, którą obrali! Acedia to decydująca bitwa, którą trzeba wygrać za wszelką cenę. I jest to bitwa, która nie oszczędziła nawet świętych, ponieważ w bardzo wielu ich pamiętnikach jest kilka stron, w których zwierają się ze straszliwych chwil, prawdziwych, w pełnym tego słowa znaczeniu nocy wiary, kiedy wszystko zdawało się mroczne. Ci święci i święte uczą nas, jak przejść przez noc w cierpliwości, akceptując ubóstwo wiary. Zalecali, by będąc nękanymi acedią zachować mniejszą miarę zaangażowania, wyznaczać cele łatwiej osiągalne, ale jednocześnie przetrwać, wytrwać, opierając się na Jezusie, który nigdy nie opuszcza nas w pokusie.

Wiara gnębiona doświadczeniem acedii nie traci swojej wartości. Wręcz przeciwnie, jest to prawdziwa wiara, wiara bardzo ludzka, która mimo wszystko, pomimo ciemności, które ją zaślepiają, nadal pokornie wierzy. Ta wiara, która pozostaje w sercu, jak żar pod popiołem. Zawsze pozostaje. A jeśli ktoś z nas popadnie w tę wadę lub pokusę acedii, niech próbuje spojrzeć w swoje wnętrze i strzeże żaru wiary. W ten sposób idźmy naprzód. Niech Pan was błogosławi.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 10.03 – IV Niedziela Wielkiego Postu – Lætare

7:15 Różaniec św.

8:00 † Stanisławę (r.), Stefana, Zdzisława, Marię i Czesława Ściubidłów, Henrykę i Eugeniusza Skędów

11:00 Za parafian

17:30 Gorzkie Żale

18:00 † Andrzeja (r.), Irenę i Bronisława Biernackich, Józefę, Władysława, Jana i Waldemara Sołtysiaków oraz Wiesława Dłubaka

Poniedziałek 11.03

7:00 † Adelę Suchanek

18:00 † Janinę (1r.) i Jana Skwarów

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 12.03

18:00 † Barbarę Paruzel od szwagra Bronisława i córek: Sylwii, Ilony i Doroty z rodzinami

Środa 13.03

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitwnej
- 2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty i Beaty
- 3.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 4.) O odwagę dla obawiających się spowiedzi św.
- 5.) † Helenę Paruzel od Zakładu Pogrzebowego Cieśla
- 6.) † Władysława Molla od personelu Oddziału Urologii
- 7.) † Mariannę i Józefa Sygudów, Władysława Janika i Franciszka Badoreg oraz zmarłych z ich rodzin
- 8.) † Zofię i Wacława, Zofię i Władysława Adamików oraz Sabinę i Zygmunta Raczyńskich
- 9.) † Stefana Pawelaka, Irenę, Bronisława, Helenę i Franciszka Kotów, Teresę, Edwarda, Katarzynę i Józefa Sypułów, Marię, Józefa i Jana Chobotów od Józefa Kota
- 10.) † Zbigniewa Solucha od żony z dziećmi z okazji 70. urodzin
- 11.) † Lilę Dawidowicz od chrzestnej Basi z rodziną
- 12.) † Ludwikę Sękwicz od rodziny Szczerbaków i Dederków
- 13.) † Sabinę Groszek od rodziny Janusów
- 14.) † Jacka Matyję od Darka i Wioletty Pleszeniak
- 15.) † Elżbietę Paruzel od rodziny Kaletów
- 16.) † Mieczysława Lamika od syna Jerzego z rodziną
- 17.) † Izabelę Kozak od szwagierki Teresy z rodziną
- 18.) † Michała Mstowskiego od firmy ZHU Mariusz Bełłot
- 19.) † Roberta Ułamka od brata Sebastiana z rodziną
- 20.) † Wiesława Janika od rodziny Dorożyńskich i Kaletów
- 21.) † Marcina Kasprzaka od koleżanek i kolegów ze Szkoły Podstawowej nr 11 w Gnaszynie

Czwartek 14.03

17:00 † Sabinę Zając od rodziny Kaletów

18:00 † Halinę (1r.) i Stanisława Piskorków

PARAFIALNE REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Piątek 15.03

7:00 Nauka rekolekcyjna

† Henryka Garbuzika od syna Mariusza z rodziną

8:00 – 8:45 Spotkanie dla dzieci kl. I-III Szkoły Podstawowej

11:45 – 12:55 Spotkanie dla dzieci kl. IV-VI Szkoły Podstawowej

13:00 – 14:10 Spotkanie dla klasy VII i klas gimnazjalnych

15:00 Godzina miłosierdzia – szczególnie za rozwiedzionych

16:30 Droga Krzyżowa dla dzieci

17:15 Droga Krzyżowa dla dorosłych i młodzieży

18:00 Nauka rekolekcyjna

† Lucjana (22 r.), Janinę, Józefę i Franciszka Kwiedaczów oraz zmarłych z ich rodzin

18:45 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

20:00 Adoracja prowadzona przez młodzież (do 21:00)

Sobota 16.03

8:30 Sakrament Pokuty i Pojednania

9:00 † Leona z okazji 103. urodzin

16:30 Sakrament Pokuty i Pojednania

18:00 † Kazimierza Lechowskiego

Niedziela 17.03 – V Niedziela Wielkiego Postu

7:15 Różaniec św.

8:00 † Jadwigę, Leona i Jerzego Sygudów oraz Annę Gogol

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Łukasza Kały z okazji 18. urodzin

17:30 Gorzkie Żale

18:00 † Danielę Sprycha

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881